

[Økonomiministeren]

at renteniveauet skulle falde, og hvis vi skal have renteniveauet til at falde, skal vi fastholde den faste økonomiske politik. Det er den, der giver øget investering, og det er den, der giver øget beskæftigelse. Alt andet giver det modsatte. Hvis vi begynder at lempe på den økonomiske politik, vil vi få et stigende renteniveau, og det tror jeg ikke nogen er interesseret i. Jeg tør da ikke sige, at realrenten bliver lavere, selv om renten skulle falde, for hvis renten falder 3-4 pct. og inflationen falder tilsvarende, vil realrenten stadig væk have en vis størrelse. Men er der nogen, der vil påstå, at investeringslysten ikke vokser, hvis renten bliver mindre, selv om realrenten fortsat vil have en vis størrelse? Derfor sagde jeg i mit første indlæg, at det er nok også nogle teoretiske betragtninger, der indgår i realrenten.

Må jeg så som erhvervsmand sige, at hvis jeg stod over for en investering, ville jeg ikke spekulere så meget på realrenten. Jeg ville først og fremmest spekulere på, om den rente, jeg skulle betale af den investering, jeg foretog, kunne forrentes gennem den produktion, der kom ud af investeringen, og det er også ud fra disse overvejelser, erhvervsfolk i al almindelighed disponerer. Der er ikke så mange, der tænker på realrenten. Men hvis jeg ville investere i forventning om, at inflationen skulle gøre investeringen forrentningsbetingsbetaget, er det klart, at jeg måtte tage hensyn til inflationens udvikling i forhold til renten, og det er disse principielle og teoretiske betragtninger, man kan føre en lang diskussion om. Men kendsgerningen er den ganske enkle, at vi har fået en vældig forøgelse af investeringerne både i boligbyggeriet og i industrien. Vi regner med en stigning i investeringerne i industrien på 25 pct. i 1984, og det er dog et væsentligt fremskridt.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Økonomiministeren mente, at han ikke havde påbudt realrenten at falde. Nu er det jo et spørgsmål om, hvordan man formulerer sig, men er det ikke korrekt, at budgetredøgørelsen baserer sig på den forudsætning, at vi har en realrente på 3,5 pct. i 1980erne?

Ivar Nørgaard (S):

Både økonomiministeren og hr. Gammelgaard har forstået forslaget sådan, at det skulle være en tidkrævende kommission, men der står i bemærkningerne til forslaget, at det skal være et forholdsvis hurtigt arbejdende udvalg. Det skal altså hverken være en kommission eller være tidkrævende. Det skal være et udvalg, og det skal være hurtigt arbejdende.

Hr. Gammelgaard har også nogle helt klare forestillinger om, hvad vi socialdemokrater ønsker skulle være resultatet af undersøgelsen. Vi har overhovedet ikke nogen forestillinger om ganske bestemte forslag på forhånd. Vi ønsker en helt fordomsfri undersøgelse af disse problemer, og derfor ser vi gerne, at den bliver gennemført af så uvildigt et udvalg, som man overhovedet kan forestille sig.

Men nu ser det altså ud, som om der her i salen er et flertal for at bede det økonomiske råd om at komme med en fordomsfri analyse af disse problemer, og det vil jeg da helt tilslutte mig og også bede økonomiministeren om at støtte og formidle. Hvis ikke, må folketinget som sådant anmode om støtte fra vismændene til at foretage en sådan analyse, for sagen er jo den, at der er, hr. økonomiminister, stor uenighed om disse spørgsmål, og det er meget svært at have så skrāsikre holdninger, som økonomiministeren giver udtryk for at han har. Selv ikke budgetdepartementet har så skrāsikker en opfattelse, som økonomiministeren i dag gav udtryk for.

Hvis man læser budgetdepartementets svar, som blev formidlet af finansministeren ved et spørgsmål her i august måned, vil man se, at selv budgetdepartementet kan se, at der kan være nogle problemer med, at realrenten måske kunne blive noget lavere, end den er i øjeblikket, hvis man ændrede forskellige institutionelle forhold, og det er da helt åbenbart, hr. økonomiminister – det er jo også det, økonomiministeren selv henviser til, når han taler om realrente efter skat – at der er visse former for realrente, som betales uanset skatten, og staten skal som bekendt betale realrenteudgifterne.

Nu nævnte økonomiministeren, at investeringerne i industrien forventedes at stige med 25 pct. i 1985, og det er jo fra et lavt stade. Men man må gøre opmærksom på, at udviklingen i byggeriet ser ud til allerede nu at gå tilbage, nok netop fordi den forventede real-